

Opłaty powyższe liczy się jedynie za sprawdzenie ogólne, włączając w to sprawdzenie wymiarów przyrządu i wytarowania nieobciążonej wagi, oraz za sprawdzenie dokładności wskazań przyrządu i dokładności pojemnika.

Niezależnie od opłat powyższych pobiera się opłaty za sprawdzenie odważników (§ 25 p. 3) i sprawdzenie wagi (§ 26 p. 2).

- 2. Za sprawdzenie szalki z płytką mosiężną, jako części zapasowych 100 mk.

CZĘŚĆ III.

§ 28.

Za odważanie przedmiotów, dostarczanych do urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy:

1. Odważanie handlowe zwyczajne:
 - przedmioty od 1/2 dkg do 10 kg włącznie 25 mk.
 - przedmioty cięższe od 10 kg. za każde następne całe lub rozpoczęte 10 kg. 10 "
2. Odważanie handlowe dokładniejsze:
 - przedmioty od 10 mg do 1 kg. włącznie 60 "
 - przedmioty cięższe od 1 kg. do 50 kg.: za pierwszy kilogram . . . 60 "
 - za każdy następny kilogram lub jego część 10 "
3. Odważanie wzorcami normalnymi bezpośrednimi:
 - przedmioty od 10 mg do 1 kg włącznie 120 "
 - przedmioty cięższe od 1 kg do 20 kg za pierwszy kilogram 120 "
 - za każdy następny kilogram lub jego część 25 "

CZĘŚĆ IV.

Przepisy przejściowe.

§ 29.

Opłaty za wypożyczenie narzędzi normalnych i środków pomocniczych, przewidziane w § 7 niniejszych przepisów, nie będą pobierane na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

§ 30.

Opłaty za ekspertyzy, dokonywane dla sądów w sprawach karnych na terytorjum b. zaboru austriackiego aż do odwołania nie będą pobierane.

§ 31.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym terytorjum Państwa i wchodzi w życie od dnia 1 czerwca 1922 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą:

- a) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu: 1) z dn. 18 grudnia 1920 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. 1921 r.

№ 1 poz. 2), 2) z dn. 14 marca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej rozporządzenia o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. r. 1921 № 1 poz. 2) na terytorjum b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 26 poz. 154), 3) z dn. 3 grudnia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar na terytorjum b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. 1921 r. № 101 poz. 733), 4) z dn. 24 grudnia 1921 r. o zniesieniu opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji oraz przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne (Dz. U. R. P. r. 1922 № 4 poz. 32), 5) z dn. 18 września 1919 r. w przedmiocie opłat za uwierzytelnianie narzędzi mierniczych, nieodpowiadających przepisom krajowym i przeznaczonych na wywóz zagranicę (Monitor Polski z dn. 15 października 1919 r. № 223 str. 1);

- b) przepisy o opłatach za czynności urzędów miar, dotychczas obowiązujące na obszarze b. dzielnicy pruskiej, — i
- c) dotychczasowe przepisy o opłatach za czynności urzędów miar, obowiązujące na terenie województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

327.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 maja 1922 r.

w przedmiocie ustalenia niektórych terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową (Dz. U. R. P. № 30, poz. 240) zarządza się co następuje:

§ 1. Datę, przewidzianą w art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową (Dz. U. R. P. № 30 poz. 240), od której liczyć należy okres trzech miesięcy dla terminów określonych w art. 1 i 2 porozumienia z Państwami, należącymi do Konwencji Międzynarodowej o ochronie własności przemysłowej, podpisanego w Bernie 30 czerwca 1920 r., — ustala się na dzień 30 czerwca 1922 roku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

328.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

o uzupełnieniu i częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. Ust. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 20 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) uzupełnia się przez dodanie w końcu § 2 tego rozporządzenia następującego ustępu: „przy ustalaniu ceny złożonych preparatów farmaceutycznych, przeznaczonych do powszechnego obiegu (specyfiki farmaceutyczne) cenę ich należy obliczać według tych samych zasad z tem, że cena detaliczna takich preparatów w postaci tabletek, proszków, pigulek, kapsułek żelatynowych i iniekcji podskórnych winna być ustalana w stosunku najmniej 100 tabletek, 10 proszków, 60 pigulek, 30 kapsułek żelatynowych i 10 ampułek iniekcji.”

§ 2. § 4 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Przy odrębnej sprzedaży do ceny materiału i naczynia można doliczać tylko

opłatę przewidzianą przez punkt 18 lit. d. taksy za pracę przy recepturze.”

§ 3. Z wykazu B. dołączonego do tego rozporządzenia wykreśla się: „Sulfonalum.”

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

329.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za naczynia, za pracę przy recepturze, oraz za materiały lecznicze, wyszczególnione w dołączonym do niniejszego rozporządzenia wykazie, zamiast cen ustanowionych na nie w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 4 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 160) pobierać ceny maksymalne podług załączonego cennika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko